

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

AB-II.7821.12.2020.KG

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *k.p.a.*, oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy *o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1363 ze zm.) zwanej dalej *specustawą drogową* po rozpatrzeniu odwołania Pani Iwony Urszuli Puchłowskiej od decyzji Starosty Powiatu Białostockiego z dnia 8 października 2020 r., znak: AR.6740.3.8.2020 udzielającej Burmistrzowi Choroszczy zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na przebudowie z rozbudową dróg gminnych – ul Świerkowej, ul. Gajowej i ulicy bez nazwy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną w m. Krupniki, gm. Choroszcz, powiat białostocki

**u c h y l a m zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę
do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

U Z A S A D N I E N I E

Po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Choroszczy z dnia 16 lipca 2020 r. Starosta Białostocki wydał w dniu 8 października 2020 r. decyzję znak: AR.6740.3.8.2020 o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej.

Odwołanie od przedmiotowej decyzji wniosła Pani Iwona Urszula Puchłowska współwłaścicielka wywłaszczanych w części nieruchomości nr 12 oraz nr 14/7. Odwołująca informuje, iż skarżona decyzja została wydana z oczywistym naruszeniem przepisów prawa materialnego i procesowego. Pani Iwona Urszula Puchłowska wskazuje m. in. na istotne rozbieżności pomiędzy treścią wniosku, a projektem budowlanym, na brak w projektowanym pasie drogowym wymaganego kanału technologicznego, dołączenie do wniosku opinii, które zakresem inwestycji odbiegają od wniosku, brak analizy w zakresie zgodności projektowanej inwestycji z ustaleniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji o pozwoleniu wodnoprawnym. Zdaniem Skarżącej budowa urządzeń wodnych tj. wykonanie wylotu kanalizacji deszczowej i przebudowy rowu melioracyjnego nie może odbywać się na

zasadzie czasowego zajęcia działki. Odwołująca podkreśla, że wywłaszczenie jej z działki nr 12 odbywa się ponad konieczny i niezbędny cel, bez wskazania zasadności wywłaszczenia, w sytuacji gdy w bezpośrednim sąsiedztwie istnieje układ drogowy wystarczający do obsługi istniejącej zabudowy, a wokół projektowanych dróg znajdują się wyłącznie nieruchomości niezabudowane. Ponadto według Pani Urszuli Puchłowskiej organ niezasadnie nałożył na skarżoną decyzję rygor natychmiastowej wykonalności oraz zaniechał dokonania wszechstronnej i dokładnej oceny okoliczności niniejszej sprawy. W związku z powyższym Odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji oraz wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2020 r., znak: AB-II.7821.12.2020.KG, Wojewoda Podlaski wstrzymał natychmiastowe wykonanie decyzji Starosty Powiatu Białostockiego z dnia 8 października 2020 r., znak: AR.6740.3.8.2020.

W wyniku przeprowadzonego postępowania organ odwoławczy zważył, co następuje.

Przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie materiału dowodowego i orzeczenie w sprawie administracyjnej rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość decyzji pierwszoinstancyjnej nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej tą decyzją.

Zgodnie z art. 138 § 2 *k.p.a.*, organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. O tym, czy organ odwoławczy winien przeprowadzić dodatkowe postępowanie dowodowe, czy przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, decyduje zatem głównie zakres postępowania wyjaśniającego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia danej sprawy. Jeżeli konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy jest na tyle szeroki i ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, a decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, należy przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia (por. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Bk 134/12).

Tut. organ nie mógł zastosować w niniejszej sprawie przepisu art. 11g ust. 3 *specustawy drogowej*, w myśl którego nie można uchylić decyzji w całości, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki. Wskazane poniżej uchybienia proceduralne jak i merytoryczne dotyczą bowiem całości przeprowadzonego postępowania i projektowanej inwestycji. Zauważony do wyjaśnienia zakres sprawy nie mógł być uzupełniony na etapie prowadzonego postępowania odwoławczego, ze względu na zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego zawartą w art. 15 k.p.a., gdyż istota tej zasady polega na dwukrotnym rozpoznaniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy.

Zgodnie z art. 39 ust 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych* (Dz. U. z 2020 r., poz. 470) zarządca drogi jest obowiązany zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym w trakcie przebudowy dróg publicznych, chyba że w pasie drogowym przebudowywanej drogi zostały już zlokalizowane kanalizacja kablowa lub kanał technologiczny. Przepis ten został wprowadzony ustawą z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1815). Ustawa ta weszła w życie 25 października 2019 r. Według art. 27 pkt 2 ww. ustawy do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy został złożony wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się art. 39 ust. 6-6c ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym. Reasumując zarządca drogi publicznej nie ma obowiązku lokalizowania kanału technologicznego w pasie drogowym, jedynie w przypadku, gdy wniosek o wydanie decyzji zrid został złożony przed 25 października 2019 r.

W niniejszej sprawie wniosek o wydanie decyzji zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej został złożony 16 lipca 2020 r., a więc po wejściu w życie omawianej ustawy. Biorąc powyższe pod uwagę, nie mają oparcia w przepisach prawa wyjaśnienia Inwestora zawarte w piśmie z 23 lipca 2020 r., znak: BA-II.7011.1.83B.2017, znajdującym się w aktach sprawy, jakoby na etapie zlecenia sporządzenia dokumentacji nie istniał wymóg zaprojektowania kanału technologicznego, a dokumentacja została wykonana i przekazana zamawiającemu 30 kwietnia 2018 r. Zauważenia wymaga, że na projekcie budowlanym widnieje data jego wykonania 10 marca 2020 r., zatem ww. przepis odnośnie konieczności wykonania kanałów technologicznych już obowiązywał. Wyjaśnić należy, że projekt budowlany powinien być doprowadzony do zgodności z przepisami obowiązującymi w dacie jego zatwierdzenia.

W ponownie prowadzonym postępowaniu Starosta Białostocki będzie zobowiązany doprowadzić kwestię budowy kanału technologicznego do zgodności z obowiązującymi

przepisami, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że zgodnie z legendą projektu zagospodarowania terenu przedmiotowy kanał technologiczny został z niewyjaśnionych powodów wrysowany i zaznaczony jako poza opracowaniem.

Analiza akt sprawy przekazanych wraz z odwołaniem przez Starostę Białostockiego wykazała, że organ I instancji w rozpatrywanej sprawie naruszył przepis art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (tekst jednolity, Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 ze zm.) w związku z art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej*. W myśl tych przepisów właściwy organ przed wydaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązany jest sprawdzić zgodność projektu zagospodarowania terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Dokonana przez tut. organ odwoławczy analiza projektu zagospodarowania terenu (stanowiącego część składową zatwierdzanego projektu budowlanego) wykazała, że organ I instancji zaniechał sprawdzenia zgodności ww. projektu z przepisami techniczno-budowlanymi, do których należą przepisy rozporządzenia z dnia 2 marca 1999 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2016 r., poz. 124). Prowadząc postępowanie w przedmiotowej sprawie Starosta Białostocki nie wyjaśnił poniżej wskazanych kwestii, naruszając przepisy postępowania administracyjnego (art. 7, art. 77 § 1 *k.p.a.*), mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Zgodnie z § 15 ust. 1 ww. *rozporządzenia* na drodze klasy lokalnej (L) szerokość pasa ruchu z zastrzeżeniem § 16 tego rozporządzenia powinna wynosić 2,75 m, natomiast na drodze klasy dojazdowej (D) powinna wynosić 2,50 m. W niniejszej sprawie zaprojektowano jezdnię o dwóch pasach ruchu, o łącznej szerokości 6,0 m, co jest niezgodne z powołanymi przepisami. Wskazać należy, że stosownie do treści § 15 ust. 2 ww. *rozporządzenia*, szerokość pasa ruchu może być zwiększona do maksymalnie 3,5 m, jeżeli taka potrzeba wynika z prognozowanej struktury rodzajowej lub ilościowej ruchu. Zapis w projekcie budowlanym, iż z uwagi na prognozowany ruch pojazdów ciężarowych służb komunalnych zaprojektowano jezdnię o szerokości 6, 0 m jest ogólnikowy i gołosłowny, dlatego też nie spełnia przesłanek wynikających z przepisu ww. § 15 ust. 2 ww. *rozporządzenia*

Zauważyć także należy, że rysunek planu orientacyjnego nie odzwierciedla zakresu wniosku projektowanej inwestycji. Zgodnie z wnioskiem z 16 lipca 2020 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej planowana jest przebudowa z rozbudową ul. Świerkowej, ul. Gajowej i ulicy bez nazwy. Natomiast plan orientacyjny (str. 29 projektu budowlanego) wskazuje dodatkowo ul. Klonową. Również na rysunku przekrojów normalnych znajduje się nieujęty we wniosku przekrój ul. Klonowej.

Dodatkowo zaznaczyć należy, jak słusznie wskazuje Odwołująca, że istnieje również rozbieżność w nazwie inwestycji we wniosku oraz w projekcie budowlanym,. Zatwierdzony projekt budowlany (w nazwie na stronie tytułowej, w opisie technicznym do projektu

zagospodarowania terenu) opisuje inwestycję jako przebudowę z rozbudową ul. Świerkowej i Gajowej oraz budowę ulicy bez nazwy. Natomiast z opisu technicznego – str. 33 projektu budowlanego wynika, że projektuje się budowę ul. Świerkowej.

Biorąc powyższe pod uwagę organ I instancji powinien wyjaśnić rozbieżności w zakresie nazwy inwestycji tzn. jednoznacznie ustalić, która z projektowanych ulic ulega rozbudowie, przebudowie i budowie.

Wskazać w tym miejscu należy, że wszystkie części projektu budowlanego, który zatwierdzany jest w decyzji udzielającej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i wniosku o udzielenie tego zezwolenia powinny być spójne, w szczególności w zakresie nazwy i adresu zamierzenia budowlanego.

Ponadto Starosta Białostocki powinien zobowiązać Inwestora do naniesienia na projekcie zagospodarowania terenu charakterystycznych parametrów urządzenia wodnego – wylotu urządzenia kanalizacyjnego do rowu melioracyjnego RJ1, w celu sprawdzenia zgodności projektu zagospodarowania terenu z decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni w Białymstoku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 1 kwietnia 2020 r., znak: BI.ZUZ.2.421.304.2019.BW. Brak jest naniesionej rzędnej dna rowu w miejscu usytuowania wylotu.

Dodatkowo zauważyć należy, że Starosta Białostocki w skarżonej decyzji (pkt IV) nałożył na właściwego zarządcę drogi obowiązek dokonania budowy lub przebudowy zjazdów, stanowiących działki przeznaczone do czasowego zajęcia oraz zezwolił na wykonanie obowiązku dokonania budowy lub przebudowy zjazdów. Jednak z projektu budowlanego (opisu oraz rysunku projektu zagospodarowania terenu) wynika, że budowa zjazdów odbywać się będzie poza procedurą. Powyższa rozbieżność między skarżoną decyzją a zatwierdzanym nią projektem budowlanym wymaga wyjaśnienia w ponownie prowadzonym postępowaniu.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji powinien również wyjaśnić słusznie wskazywane przez Odwołującą wątpliwości dotyczące możliwości prowadzenia realizacji inwestycji etapami, wobec braku w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z 4 stycznia 2018 r., znak: WOOŚ.4260.63.2017.DK informacji o takiej możliwości. Zgodnie bowiem w ww. decyzją stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie, rozbudowie, przebudowie dróg gminnych: ul. Świerkowej, Klonowej, Gajowej, ulicy bez nazwy wraz przebudową infrastruktury technicznej na terenie gminy Choroszcz oraz przebudową rowu melioracyjnego RJ1 i RJ na odcinku od wylotu kanalizacji deszczowej do rz. Horodniana” planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie, rozbudowie, przebudowie dróg gminnych: ul. Świerkowej (na dł. 540 m), Klonowej (na dł. 370 m),

Gajowej (na dł. 500 m), ulicy bez nazwy (na dł. 230 m). Natomiast zgodnie z projektem budowlanym w ramach planowanej inwestycji projektuje się budowę ul. Świerkowej w zakresie skrzyżowania wyniesionego, ul. Gajowej o dł. 500 m oraz ul. bez nazwy o dł. 277 m.

Odnośnie zarzutu Odwołującej dotyczącego bezpodstawnego nadania skarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, należy wyjaśnić, że art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* stanowi, iż wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Zauważyć należy, iż powyższy przepis nie pozostawia uznania organowi administracji architektoniczno-budowlanej w kwestii nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Starosta Białostocki, w przypadku takiego wniosku (uzasadnionego interesem społecznym lub gospodarczym oraz złożonym przez właściwego zarządcę drogi) jest obowiązany do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. W przedmiotowej sprawie, Inwestor wraz z wnioskiem wystąpił do organu I instancji o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wraz z uzasadnieniem tej prośby. Mając na względzie powyższe stwierdzić trzeba, że Starosta Białostocki, zgodnie z powyższym przepisem miał obowiązek nadać skarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Odnośnie zarzutu Pani Iwony Puchłowskiej, iż wykonanie wylotu kanalizacji deszczowej i przebudowy rowu melioracyjnego nie może odbywać się na zasadzie czasowego zajęcia działki, wyjaśnić należy, że w art. 11f ust 1 pkt 8 lit. e-h *specustawy drogowej* ustawodawca zawarł informacje jakie roboty budowlane mogą być wykonane w ramach czasowego zajęcia. Wśród tych robót znajduje się budowa lub przebudowa urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych. Budowa lub przebudowa może wymagać posadowienia na nieruchomościach lub pod ich powierzchnią przebudowanych urządzeń. W takiej sytuacji przebudowane lub budowane elementy pozostaną na tych nieruchomościach.

W kwestii poruszanej przez Skarżącą dotyczącej opinii, załączonych do wniosku z 16 lipca 2020 r., zgodnie z którymi w ramach przedsięwzięcia miała być również realizowana ul. Klonowa, należy wyjaśnić, że dołączone opinie dotyczą zakresu większego niż w złożonym wniosku. Jeżeli zatem zarządca drogi uzyskał opinie dotyczące budowy, rozbudowy i przebudowy dróg w szerszym zakresie, to tym bardziej mógł je wykorzystać w węższym zakresie, tj. nieobejmującym niektórych wymienionych w opiniach dróg. Skoro opinie obejmowały swym zakresem w całości i bez zmian materię zawartą we wniosku o wydanie decyzji zrid, a oprócz tego jeszcze inny zakres inwestycji, to zarządca drogi mógł wykorzystać opinie również w mniejszym zakresie, ograniczonym do potrzeb wniosku.

Ponadto odnosząc się do uwag Odwołującej trzeba podkreślić, że to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Organy administracji architektoniczno-budowlanej mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach specustawy drogowej, bowiem stosownie do przepisu art. 11e specustawy drogowej nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności rozwiązania przedstawionego przez Inwestora przez organ orzekający o lokalizacji drogi w trybie specustawy drogowej, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego (vide: wyrok NSA z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12; z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt 93/14; z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13) organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych.

Przeprowadzone postępowanie odwoławcze dowiodło, że zaskarżona decyzja organu I instancji została wydana z naruszeniem procedury administracyjnej, bez zebrania niezbędnych materiałów dowodowych i dostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, a zatem z naruszeniem art. 7, art. 77 § 1, art. 80 mających istotny wpływ na podjęte rozstrzygnięcie.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji będzie zobowiązany, zgodnie z zasadami określonymi w ww. przepisach do zebrania całego materiału dowodowego, wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy oraz wnikliwego przeanalizowania zgromadzonych dowodów niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego. Ponownie rozpatrując sprawę Starosta Białostocki przeprowadzi na nowo postępowanie zgodnie z przepisami prawa oraz wyeliminuje naruszenia dostrzeżone w postępowaniu odwoławczym a następnie na nowo oceni inwestycję. Swoje stanowisko organ I instancji

szczegółowo przedstawi w uzasadnieniu decyzji, sporządzonym zgodnie z wymogami art. 107 § 3 *k.p.a.*

Mając na uwadze dostrzeżone naruszenie przepisów prawa procesowego oraz materialnego, a także fakt, iż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, Wojewoda Podlaski na podstawie art. 138 § 2 *k.p.a.* uchylił w całości zaskarżoną decyzję Starosty Białostockiego z dnia z dnia 8 października 2020 r., znak: AR.6740.3.8.2020; i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję przysługuje stronom prawo wniesienia skargi pod zarzutem naruszenia prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, ul. Mickiewicza 3, 15-213 Białystok, w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji¹. Informuję, że wysokość wpisu od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł. Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie internetowej sądu administracyjnego: <http://bialystok.wsa.gov.pl/> (zakładka: Postępowanie przed WSA >> Prawo pomocy).

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Ewa Welc
Dyrektor Wydziału
Architektury i Budownictwa

Otrzymują:

1. Pani Iwona Urszula Puchłowska
2. Burmistrz Choroszczycy - Inwestor (*korespondencja ePUAP*)
3. Dotychczasowi właściciele działek wg oddzielnego wykazu – w drodze zawiadomienia
4. Pozostałe strony postępowania - w drodze obwieszczeń
5. a/a

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Powiatu Ziemskiego w Białymstoku (*korespondencja ePUAP*)
2. Starosta Białostocki + akta sprawy

Zwolnienie od opłaty skarbowej na podstawie części I ust. 53 pkt 1 wykazu przedmiotów opłaty skarbowej, stawek tej opłaty oraz zwolnień, stanowiącego załącznik do ustawy z dn. 16 listopada 2006 r. o *opłatach skarbowych* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1000).

¹ Stosownie do treści art. 49 *k.p.a.* oraz art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej* doręczenie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w stosunku do innych stron postępowania niż wnioskodawca uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, starostwie powiatowym, urzędzie gminy właściwym ze względu na przebieg drogi, na stronie internetowej BIP tych urzędów oraz w prasie lokalnej.